

III COL·LOQUI INTERNACIONAL DE LLENGUA I LITERATURA CATALANA

Després d'Estrasburg i Amsterdam, la ciutat anglesa de Cambridge rebé en un dels seus col·legis universitaris, el Fitzwilliam, prop de cent cinquanta professors i estudiosos del català. S'aprofitaven les vacances de Setmana Santa —potser tot anticipant-ne una mica la data de començament—, i des del 9 d'abril fins al 14 es podia triar, o més ben dit, *s'havia de triar*, entre assistir a una ponència de llengua o a una de literatura. Tots els matins i gairebé totes les tardes, els congressistes dubtaven i es repartien entre les conferències dels lingüistes (Nadal, Lüdtke, Mariner, Roca-Pons, Pring-Mill, Palau i Martí, C. Lleó i J. Mascaró, Ebner, Russell-Gebbett) i les dels crítics literaris (Lorda, Marfany, Schib, Massot, Molas, Tavani, Pring-Mill, Navarro i Terry). Entre conferència i conferència, entre cervesa i cervesa, o havent sopat, quan un seminari no aplegava altra volta la gent, s'oïa el nom de Chomsky, el gramàtic camp de batalla de les generacions madures i la jove, o se sentia la darrera disputa sobre Pedroló, Brossa, Vicent Ferrer... o l'*Arbre Exemplifical* de Ramon Llull.

En relació amb el Col·loqui, a la Biblioteca de la Universitat (als volts de tres milions de volums!) es celebrava una exhibició de llibres i manuscrits antics catalans. Hi havia també a la ciutat una exposició de pintura catalana moderna i la temptació de comprar llibres sobre temes literaris i lingüístics catalans. És a dir, com que va fer bon temps, podia el congressista passejar i, pertot arreu i de tant en tant, saludar un conegut o veure una cara familiar, com si el Cambridge medieval fos el barri gòtic de Barcelona o —amb un «poqui» de bona voluntat— ses Figueretes d'Eivissa.

El darrer dia es feia la sessió plenària constituent de l'AILLC (Associació Internacional de Llengua i Literatura catalanes) i un sopar de germanor acomiadava els participants. Llevat de la no assistència de Coseriu —la ponència d'Alarcos Llorach fou llegida per Ramon Cerdà—, el programa s'havia anat complint. Tothom, i no pas per compliment, felicitava el Dr. Walker, secretari del Comité organitzador britànic; cadascú pensava ja tornar a casa (Alemanya, Suïssa, Estats Units, França, Hongria, Canadà, Suècia, Itàlia, Holanda...). Noves coneixences i nous coneixements, nous «a veure!» i nous dubtes. El tercer Col·loqui, acabat.

Després d'Estrasburg (1968), Amsterdam (1970) i Cambridge (1973), Basilea, 1976. Que la revista EIVISSA i aquest cronista ho puguin notificar.

JOSEP MARIA SALA

N. de la R.: L'excés d'original per al present número de la revista EIVISSA no ens permet fer-nos ressò dels darrers esdeveniments culturals illencs, entre els quals caldria destacar la II Setmana del Llibre, la temporada encara pròxima del Museu d'Art Contemporani, l'exposició d'homenatge a Josep Lluís Sert i l'important col·loqui que hi dirigi, etc. No obstant això, volem fer lloc a una notícia artística que ens honora, ja que la protagonitza R. Tur Costa, primera menció en el XII Premi Internacional de Dibuix Joan Miró, celebrat a Barcelona del 25 de maig al 19 de juny.

22 (102)

TUR COSTA, PRIMERA MENCIO DEL PREMI JOAN MIRÓ

Segons el prestigiós crític català Alexandre Cirici, «sens dubte el més significatiu pintor d'Eivissa és ara Rafael Tur Costa». Al marge d'aquesta opinió, cal reconèixer la trajectòria ascendent i avançada de l'artista eivissenc, que el dia 6 de juny va merèixer la primera menció del XII Premi Internacional de Dibuix Joan Miró, amb un sol vot de diferència respecte a la guanyadora del Premi, Michaela Roubickova, de Txecoslovàquia. El Jurat, presidit per Josep Llorens Artigas, estava format per Maria Lluïsa Borràs, Francesc Vicens, Josep Pratmarsó, Joan Teixidor, Arnau Puig, Francesc Valbuena, Antoni Moragas, Alexandre Cirici, José María Moreno Galván i Lluís Bosch i Cruañas. La repercussió i transcendència internacional d'aquest certamen és constatada pel número d'obres exposades —quatre-cents cinquanta, procedents de trenta-tres països—. Altrament, la notable qualitat que se'n desprèn del catàleg fa més meritòria la distinció atorgada a R. Tur Costa.

En paraules del Secretari del Jurat, Lluís Bosch i Cruañas, «Tur Costa, nascut l'any 1927 a Eivissa, és un artista d'una gran precisió en el traç. Coneixent la seva obra, el dibuix aportat al Certamen per Tur resta plenament justificat i és una valuosa aportació estètica a tot el contingut de la seva plàstica. El procediment del seu dibuix "llapis de color i color alumini", segons les dades tècniques de la seva fitxa d'inscripció, ens manifesta que el món de Tur Costa és un món d'agrupaments, d'incidentes lineals i de processos cromàtics; aquests tres factors donen a la seva obra una valor que ens suggereix continuament l'inici d'una nova construcció estètica».

A l'article d'Alexandre Cirici Tur Costa, pintor d'Eivissa, publicat a SERRA D'OR el mes de març passat, llegim: «Rafael Tur afirma que no vol evocar cap visió concreta. Però no nega que les seves obres puguin evocar, com efectivament evocuen, el paisatge, l'arquitectura i els tèxtils d'Eivissa. Simplement és l'àmbit, és el clima, allò que ell vol captar. D'altra banda, en treballar, cerca una sola cosa: crear un indret que respongui al seu clima interior, que sigui un indret tranquil, on s'hi estigui bé. No té altra intenció que aquesta catarsi per la pura contemplació estètica».

Dibuix de Tur Costa que obtingué la primera menció.

